

[Holstein.]

Tilfælde vil blive behandlet som saadant, er det dristigt at sige, at man med det Forslag berøver Danmark enhver Mulighed for Krigsdeltagelse. Det skal man være en Dialektiker som den højtærede Udenrigsminister for at kunne hævde. Naar jeg hører den højtærede Udenrigsminister argumentere for sine militærpolitiske Kæpheste, maa jeg jævnlig mindes Holbergs Ord i „Maskerade“: „Min Herre taler 27 Sprog flydende, deriblandt Mesopotamisk.“ Og naar den højtærede Udenrigsminister vil hævde, at det radikale Nedrustningsforslag i Virkeligheden er brygget paa samme kinesiske Te som det socialdemokratiske Forslag, bare at Bladene her maaske er lidt tyndere — eller lidt stærkere, som man nu ser det —, vil jeg dog hævde, at almindelige Mennesker ikke kan komme til andet Resultat, end at der netop folkeretligt set er en meget væsentlig Forskel. Og hvis der ikke var det, hvorfor i al Verden vilde den højtærede Udenrigsminister, som netop har sin Force, ja hele sin Force i det folkeretlige, hvorfor i al Verden vilde han saa ikke slutte op om det socialdemokratiske Forslag, som dog var 10 Mill. Kr. billigere? — den højtærede Udenrigsminister ved jo nok, at Socialdemokrater nødvendig gaar med til militære Forhøjelser paa 10 Mill. Kr., naar de ikke er strengt nødvendige.

Endvidere siger den højtærede Udenrigsminister med stor Dristighed, at Bestræbelserne for en Fastsættelse, en klar Fastlæggelse af de militære Sanktionsforpligtelser efter Folkeforbundspagten maa afvises som uheldige, som ikke ønskelige, saa længe Forholdene i Verden er, som de er, altsaa saa længe Forholdene i Europa er saa spændte, saa farefulde og usikre, som de er. Det er jo Bestræbelser, som navnlig Gang paa Gang er kommet frem fra fransk Side og fra de med Frankrig allierede Magter; Robert Cecil, som den højtærede Udenrigsminister jo sætter saa stor Pris paa personlig og som folkeretlig Kapacitet, har ogsaa været inde paa de samme Betragtninger med sine Regionalplaner. Men samtidig med at den højtærede Udenrigsminister hævder, at saa usikre som Forholdene i Verden er, kan de smaa Stater ikke ønske, at Folkeforbundsmedlemmernes Sanktionspligter bliver fastlagt og bestemt udformet, samtidig dermed vil den højtærede Udenrigsminister hævde, at i Kraft af disse usikre og farefulde spændte Forhold i Europa skal man ikke alene ikke afvise, men kæle for og virkeliggøre Tanken om en isoleret Nedrustning i de enkelte Stater, saaledes at de enkelte Stater overhovedet ikke til Forsvar for deres egen Selv-

stændighed og egne Interesser er i Stand til at yde nogen som helst militær Sanktion; det vil han hævde som Følge af de samme spændte og usikre Forhold, som gør det forkasteligt, at Staterne indbyrdes enes om militære Sanktioner. Det er ogsaa en Argumentation og et Ræsonnement, som man skal være meget radikal Dialektiker for at kunne forstaa Meningen med.

Og fremdeles siger den højtærede Udenrigsminister, at vi ikke skal vente med at handle, til Problemerne er løst; han indrømmer, at Problemerne er tallose, og at han kunde fortsætte den Række af Problemer, som jeg har paapeget, og som er af den mest direkte Betydning, synes det mig, for Danmark udenrigspolitisk set, med en yderligere Kæde af uløste storpolitiske Problemer, men vi skal ikke vente paa at se dem løst, før vi gaar til Nedrustning i Danmark. Nej, det mener jeg heller ikke vi skal, hvad enten vi gaar til Nedrustning eller til Indretning af et positivt Forsvar, som altsaa selv det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen er Tilhænger af, hvad enten det nu har et større Omfang eller et snævrere Omfang. Men det, jeg har krævet, og som jeg synes er det rigtige i det Krav, der er rejst fra konservativ Side, er, at vi og den offentlige Mening i Landet kommer til at forstaa Beskaffenheden og Rækkevidden af de folkeretlige og udenrigspolitiske Problemer, som i første Række berører Danmark, naar vi skal tage Stilling til Danmarks fremtidige Militærordning. Det er kun det, det konservative Forslag til Beslutning tilsigter, og dette Krav synes det mig fuldt berettiget at rejse.

Jeg har været vidtsvævende, siger den ærede Ordfører for de Radikale. Ja, det er muligt, men hvis jeg skal følge de Politikere, som i de sidste 10 Aar har haft Ansvar for Danmarks militære Politik og folkeretlige Stilling i Folkenes Forbund, er jeg nødt til at svæve langt ud, for Udslagene har været store og grelle, til hvilken Side hver anden Gang.

Jeg finder det saare beklageligt, at det ikke er lykkedes i det mindste at faa Partiet Venstre, som altsaa fremdeles erklærer at staa paa et positivt Forsvarsstandpunkt, med til at anerkende Betimeligheden og Rimeligheden af at faa tilvejebragt en saavidt muligt sagligt objektiv, partipolitisk fuldkommen lidenskabsløs Undersøgelse af de Problemer, som her ligger for, og som den højtærede Udenrigsminister, forstod jeg paa hans Nik, indrømmer bør søges klarlagt, inden man gaar til den fremtidige Løsning af det danske militærpolitiske Pro-